

[Mølgaard]

til videre er det jo gået meget godt siden juni, og selv om vi, som flere har fremdraget, går imod koldere tider i øjeblikket, må jeg alligevel forestille mig, at Radiotelegrafistforeningen er ansvarlig nok til, at der ville kunne findes veje på anden vis til opretholdelse af de helt fornødne kommunikationsforbindelser.

Skulle dette imod vor forventning ikke være tilfældet, ville der foreligge en ganske anden situation for os, og den er næsten for teoretisk til at påkalde en kommentar her og nu. Dog skal jeg røbe, at retsforbundet altid har haft forståelse for begrænsede overenskomstindgreb på de isolerede områder, hvor der konkret kan blive tale om, at livsvigtige interesser står på spil, jævnfør vor stillingtagen til indgreb i slagterikonflikten, hvor vi gerne så dyremishandling eller vanrøgt af dyr hindret ad lovgivningens vej. Men ellers ville vi også dér lade konfliktparterne beholde deres selvbestemmelsesret.

På det område, vi i dag behandler: telegrafistkonflikten på Grønland, må vi udtrykke nogen modvilje imod, at hjemmestyret ikke er så udstrakt, at denne konflikt er et rent grønlandsk anliggende. Vi må jo tro, at det er i overensstemmelse med hjemmestyreløven, at vi her har lovforslagene til behandling. Men er dette, som man må formode, juridisk korrekt, mener vi, hjemmestyreløven bør laves om, så vi fjerner folketingets kompetence på dette område.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at ledsagebemærkningerne til regeringens lovforslag er fantastisk »løsagtige« i formuleringen. Man anfører, at landstinget har udtrykt bekymring over konfliktens fortsættelse. Kan der virkelig ikke skaffes en mere håndfast grønlandsk myndighedsbestilling på et lovforslag à la regeringens? Ellers synes jeg nok, at det ikke alene er gratis, men også tynd is, regeringen er ude på med sit lovforslag om københavnsk regereri vedrørende løn- og aftalespørgsmål i Grønland.

Må jeg endelig sige, at retsforbundets ubetingede afvisning af regeringens lovforslag selvfølgelig også indebærer en afvisning af det i princippet lige så gale forslag om statsstyring, som fremskridtspartiet har fremsat. Det må undre, at man fra dette partis side lægger op til øget statsstyring af erhvervs- og beskæftigelsesforhold, men det er jo beklageligt set før fra det partis side. Principielt vil

jeg dog gerne bemærke, at de mange helt overfladiske afvisninger af fremskridtspartiets indgrebsforslag, der er kommet til udtryk her i salen i dag fra de forskellige ordføreres side, bekommer os meget ilde, når man sammenholder dem med deres samtidige tilslutning til regeringsforslaget. Jeg synes principielt, at det er uværdigt, at folketinget ikke respekterer private lovforslag og giver dem en seriøs behandling på linje med regeringens forslag. Jeg synes, at det egentlig er noget, der går ud over tingets værdighed, og jeg synes, at det er trist at erkende, at tingmedlemmers suveræne ret til at fremsætte lovforslag ikke indebærer, at man kan forvente en seriøs behandling fra anden side af sådanne forslag.

Vor stillingtagen til fremskridtspartiets forslag er naturligvis nøjagtig den samme som til regeringens forslag, fordi den er principielt betonet. I begge tilfælde afviser vi det, og os forekommer det blot at være et spørgsmål om, hvorvidt man skal foretrække fængsel eller indespærring. Retsforbundet afviser begge dele.

Steenholdt (Grønl.):

Jeg synes, det er beklageligt, at telegrafiststrejken i Grønland har udviklet sig på den måde, at man bliver nødt til at blande sig i den. Jeg hører til dem, der gerne ser, at arbejdsmarkedets parter selv finder ud af, hvad det er muligt at opnå, og jeg føler mig derfor ubehageligt berørt af, at det i denne sag er nødvendigt for lovgivningsmagten at gribe ind.

Selv om telegrafiststrejken tilsyneladende ikke har haft alvorlige følger for det grønlandske samfund, er det ikke hele sandheden, man får at vide. Strejken har ramt yderdistrikterne i Grønland meget alvorligt og har været meget generende for den del af befolkningen, der bor derude. Jeg tænker således på Østgrønland og den nordligste del af Vestgrønland, som ikke har kunnet få den service, som man har behov for.

Under disse omstændigheder er jeg nødt til at lade telegrafisternes kamp komme i anden række. Jeg vil ikke blande mig i diskussionerne mellem LO og SIK. Jeg vil dog minde diskussionsdeltagerne om, at hjemmestyrets formål bl. a. er at styre de økonomiske midler i Grønland. Hvis man ikke havde